

REVUE

BOULETIN DE INFORMATIONS POUR LES ROMAINS EN EXIL

BI-MENSUEL INDÉPENDANT DE LA DÉMOCRATIE ROUMAINE LA PLUS ANCIENNE DES PUBLICATIONS ROUMAINES

19ème ANNEE N° 445 - 1er DECEMBRE 1966

ARHIVA
1966
BAC
1966

R.S.R.-UL ȘI ANUL TURISTIC INTERNAȚIONAL 1966

- In ce condiții va organiza R.S.R.-ul excursii în țările occidentale -

- Peste unesută de mii de cereri depuse la București -

Am publicat în N° trecut o notă prin care arătam iluziile ce-și fac sclavii din țară în vederea proclamării, în 1967, a anului turistic internațional. În vederea acestui an turistic, Oficiul de turism "Carpați" din Reseră a încheiat cu diferite organisme turistice occidentale contracte pentru a organiza în grup vizitarea turistică în Tumea liberă. Suntem informați că în discuțiile avute, comunității din România au îndrăznit de a cere, ca în țările în care urmează să se facă aceste excursii, guvernele respective să refuze dreptul de azil, în cazul în care vreunul turist i-ar veni acest gând. E dela sine înfeles, că NICI O ȚARA DIN LUMEA LIBERA NU A ADMIS UN ASTFEL DE TĂRG RUȘINOS. Acest lucru nu a împiedicat însă pe comunității din țară, să lanseze diferite zvonuri fanteziste, că țările din blocul occidental vor preda în mâinile autorităților rezerviste pe cei ce ar alege libertatea. Am arătat într'un număr trecut (vezi "B.I.R.E." N°343 din 1 Noembrie 1966), că o astfel de măsură este incompatibilă cu angajamentele semnate la 28 Iulie 1951 la Geneva privind dreptul de azil al refugiaților. Văzând că nu a reușit în această direcție, regimul a introdus un sistem draconic pentru cei ce vor face cereri de înscriere pentru o călătorie turistică în Occident. Astfel, solicitanții trebuie să aibă rude sau prietenii cari să-i găzuiască în timpul excursiei, intrucât nu se va da ca bani de buzunar decât CINCI DOLARI de persoană. La introducerea cererii de înscriere se va indica drept garanție doi membri de partid cari vor fi responsabili pentru solicitant că va reveni în țară. Soțul sau soția nu pot pleca împreună. Unul din doi va rămâne ostatic în țară. În ciuda acestor măsuri draconice, înscrierile au început depe acum. În acest scop agenția de voiaj "Carpați" a deschis încă un birou pe Calea Griviței. Se spune la București că până în prezent s'au înscris peste una sută mii de persoane în vederea acestor excursii, pentru care se plătește numai costul călătoriei cu avionul, ceea ce este destul de scump, prețul fiind după distanța călătoriei. Sunt cetățeni cari își vând lucrurile din casă numai pentru a plăti biletul dus-întors.

FUNCȚIONARII DIN ȚARA, CARI PRIMESC PACHETE DIN OCCIDENT, SUNT RETROGRADAȚI DIN FUNCȚIA CE O OCUPA

- Tarifele vamale au fost din nou majorate -

Primirea pachetelor cu cadouri din străinătate a luat o extindere nebanuită în țară. Guvernul dela București, în fața acestei avalanșe de pachete ce sunt desăfăcute la poartă derizorii, a hotărât să intervină în mod brutal pentru a pune capăt primirii de colete în RSR. Astfel, salariații dela diverse întreprinderi cari erau plăți cu produse colete din Occident, au fost chemați la ordine și îndreptați dacă s'au plasa rudelor sau prietenilor cari le trimisese pachete, că nu le ajunge coloritul (de obicei în negru și

M A R T U R I I.

DESTUL am pledat și ne-am străduțit în coloanele acestui buletin, să destrămăm până de păianjen în care o propăgandă organizată a căutat în ultimii ani să prindă pe țării cari se lasă duși de țării și de vorbe. Adăugăm și cititorilor noștri omărie de preț, venită din partea noastră care nu poate fi mult de părtinire și nici de interese politice. E vorba de un avocat din țara tradițională a neutralității - Elveția - care a vizitat Reseră-ul în simplă calitate de turist. A văzut lucrurile și starea de acolo cu ochii lui și stăruie să ne împăimeze, cum ar fi studiat un dosar. El se numește Maître André Franke și este avocat la Baroul din Sion. Impresia le sale le-a consemnat cu încredință, dar cu onestitate, în primul articol publicat în organul "Uniunii pentru Apărarea Popoarelor Oprimăte", care apare la Paris, în limba franceză. Cititorii îl vor găsi reproduș în întregime, după confrățele noastre "Exil et Liberté".

Distinsul avocat, care presupunem că trebuie să fi fost de multe ori apărătorul cauzelor drepte, a ținut să prezinte realitatea tuturor celor cari, ca și el, ar fi tenetați să-și petreacă vacanțele în România, devenită Republică Comunistă. Și el a relevat șicanele administrative cu caracter polișt, delantieră, abundența forțelor de poliție care l'a șocat, ca unul ce cunoaște felul în care re țara și compatrioții săi îi primesc pe turiști.

A citit în dosul reclamelor de mucava, cu care regimul actual se străduiește să ascundă realitatea, trăgând concluzii care coroborează perfect cu ceea ce spunem de atâta vreme celor ce înclină a lua bani falși drept moneda bună. Invităm în mod străduitor pe cei cari în anumite momente puneau la îndoială susținerile noastre, să citească acest articol cu cea mai mare bună aminte.

CIRCA 2.000 DE ROMANI

C. I. T. E. S. C.
VICIARIE NUMAR DIN "B. I. R. E."

Cine sunt în realitate beneficiarii acestei "utocrâi" a pensivilor ? -

De câteva săptămâni, regi-mul reserșit din țară duce o publicitate demagogică prin presa aservită, pentru a arăta "binefacerile" unei legi ce urmărește a fi aplicată, acea a măririi pensivilor. Tabloanele și graficele ce sunt aplicate zilnic de către aparatură înlocuiesc săle, însă și pensivilor va asigura o pensie mai mare salariatilor. Da că acest lucru este adevărat, el este însă valabil numai pentru VATAFII REGIMULUI. Nu-mai pensile acestora se vor mări în proporție de 40-60 la sută. Adică un ȘTAB RESERIST care are o leafă de 3.000 - 4.000 lei pe lună și care până acum primea o pensie de 1.500 - 1.800 lei, își vede, prin noua lege, pensia mărită la 2.200 - 2.500 lei lunar. În schimb cei ce primeau până acum o pensie de 400 - 600 lei lunar, va primi în viitor 550 - 750 lei pe lună. Această este escrocheria regimului care cu savante mistificări demagogice, caută să convingă poporul că muncitorii sunt beneficiarii cei mai favorizați. Pe de altă parte, guvernul a luat măsuri de a reduce salariile celor ce nu au copii. Reducerea este de circa 25 % din salariul primit

V A L U D E S C U M P E T E D I N R O M Â N I A

Se știe că în țară există două piețe: aceea a magazinelor de stat și alta unde țărani cari cultivă pământul își desfac produsele. Prețul de cost între aceste două piețe este dela cer la pământ. Magazinele de stat nu au marfă de vânzare suficientă, astfel că se fac cu noaptea'n cap cozi interminabile. Populația este deci obligată să recurgă pentru a se aprovizionă, la piețele unde țărani își desfac mărfurile. La aceste piețe însă produsele se vând cu 200-300% mai scump decât la magazinele de stat. Iată câteva exemple grăitoare, înregistrate în cursul lunii Octombrie la București: la magazinul de stat mere (de promeție calitate) costă 2 lei/kg., la țară mere de prima calitate costă 7-8 lei/kg., brânză nu se pot găsi la magazine

până acum. În felul acesta se vor putea mări cotele de expropriare a acelor ce au copii. Această hotărâre a proclamat nemulțumiri în sânul celor ce sunt loviți prin această măsură, dând loc la comențarii cu invecitate la adresa regimului. Pentru a curma răul dela răscăină, cei ce s'au făcut vinovați de comențarii împotriva hotărârii regimului au fost arestați și condamnați de către tribunalele de urgență. O atmosferă de teroare stăpânește astăzi întreaga țară. Mulți sunt cei cari spun că teroarea e mai mare ca pe timpul lui Ghiță Dej. Părinții nu mai au curajul să vorbească în fața copiilor și oamenii se fereesc între ei. Cetățenii sunt înfricoșați până și de umbra lor. Dacă unii cetățeni își permit "luxul", în decurs de o lună, să viziteze de câteva ori teatre, cinematografe sau să viziteze bodegi și restaurante, devin suspecți. Ei sunt chemați la Milizie și cerceți face aceste cheltuieli suplimentare" și care dau loc la anchete asupra activității lor, spre a se descoperi sursele de venituri... ilegale.

C I T I Ț I " B . I . R . E . "

nele de stat, unde prețul exorbitant la 1 lei bucata; la țărani se pot găsi, dar cu 3 lei bucata. Țărani dau cotele obligatorii magazinelor de stat, în cantități infime și de cea mai proastă calitate, păstrând pentru ei marfa bucură, pe care o desfac pe cont propriu. Acest comerț este admis de regim pentru a nu nemulțumi pătura țărănească, a cărei simpatie vor s'o câștige.

* EVREII CARI AU DEPUȘ CEREȘII DE PLECARE ÎN ISRAEL - me dicit, ingineri, tehnicieni - au fost chemați la Securitate și îndemnați a-și retrage cererile. Majoritatea a refuzat și retrage cererile de plecare în Israel. Drept răzbunare, cei aflați în această categorie au fost retrogradați și încadrați cu salarii de muncitori.

NICOLAE CEAUȘESCU A CONDUS REPRĂSĂLIILE CONTRA ȚĂRANILOR CARI SE OPUNEAU ÎN 1962 LA COLECTIVIZARILE FORȚATE

Cititorii își amintesc de săngerosele măsuri luate împotriva țărănimii române, pentru a încadra cu forță în colectivizare (vezi "BIRE" N° 351 din 1 Mai 1962). Cu aceea ocazie, mi de țărani au fost împușcați, arestați sau deportați. Un inginer agronom, care a părăsit recent Reserșul, ne desvăluie că unul din cei cari au luat parte activă la colectivizarea forțată din anul 1962, a fost și actualul nou stăpân al Reserșului, NICOLAE CEAUȘESCU. El, cu mâna lui, a împușcat țărani ce se opuneau colectivizării forțate din România. După cum se știe, cu această ocazie se depe sate întregi au fost răduse de pe suprafața pământului, întrucât țărani se revoltaseră. Ceaușescu se găsea în fruntea bandelor comuniste care au făcut să curgă sângele nevinovat al țărănilor români. Acest lucru nu trebuie uitat niciodată !

ÎN TIMP CE POPULAȚIA BUCUREȘTIULUI DUCE LIPSA DE CARTOFI, LA GARA BUCUREȘTI-MARFURI SE GASESC 400 VAGOANE DE CARTOFI I STRICAȚI

Am arătat de nenumărate ori că comerțul dirijat, unde statul e singurul stăpân, nu poate avea decât urmări nefaste pentru aprovizionarea populației. Exemplul ce-l vom da mai jos, publicat în "Scântea" din 10 Nov. 1966, vorbește dela sine, arătându-ne falimentul total al comerțului de stat comunist. În timp ce carții lipesc de pe piețele Bucureștilui, populația nepuțând să se aprovizioneze, la gara București-Mărfuri, intră o băltoacă, zac de 5 săptămâni circa 400 vago. de cartofi stricați, cari s'au transformat în gunoi. Explicația dată de neponeabili: "A venit prea multă marfă deodată și n'am avut unde s'o depozitam". În același timp piețele din București sunt lipsite de cartofi pentru aprovizionarea de internă a populației.

* Doi noi ambasadori au fost numiți în R. S. R. - Vorba de cei ai Olandei și cei ai Teanului.

CONTINEA TRANSILVANIET ȘI BUCOVINEI la Patria. Muma va fi sărbătorită și anul acesta de cca trei zecimi exilului românesc, așa cum se oude ne, așa cum cere datinile noastre. Această grandioasă aniversare din istoria trecutului nostru a fost ștearsă din calendarul comunist și înlocuită cu serbări ce nu au nimic comun cu Istoria Neamului Românesc.

LA PARIS, ÎN SALA PLEYEL, doi turiști francezi - un scriitor și un amator cineast - au prezentat un film asupra României. În total au avut loc, timp de cinci zile, nouă reprezentații. După cum a fost firesc, românii aflați la Paris s'au grăbit să vadă aceste imagini filmate de Pierre Tairraz și comentate de Pierre-François Degeorges, acesta din urmă tipărit în același timp și o carte pe care a intitulat-o "Bonjour la Roumanie". Filmul prezentat ne dă o palidă imagine asupra adevăratei situații din țară. Cei doi turiști au filmat mănăstirile, diverse vedete minunate, prezentându-ne câteva siluete de țărani cari demonstrează mișeria în care trăiește țăranul român. Când obiectivul ne-a dus în Delta Dunării, am crezut la un moment dat, că cineastul ne vor înfrunza lașărul de muncă forțată unde 18.000 de deținuți culeg în condiții neome nești, stuful din Delta. Dar nimic din toate acestea, obiectivul a trecut repede peste această regiune blestemată. Filmul se termină cu parada dela 23 August, unde sunt vizionați călăii României, în frunte cu N. Ceaușescu. În prima zi a reprezentației, când am fost de față și vătaful regimului, ce se găsește la Paris, această ultimă parte a filmului a fost fluerată și huiduită de românii aflați în sală. E adevărat că comentatorul filmului a făcut numai în această primă reprezentație, un portret măgulitor asupra stării actuale din România. În celelalte reprezentații, ce au urmat, nu le-a mai repetat.

DESPRE ACTIVITATEA PASTORULUI Richard Wurmbrand am vorbit pe larg în coloanele noastre, activitate pe care o desfășoară în lunul și în latul lumii, spre a denunța impotura comunistă care tronează în țările de dincolo de cortina de fier. Despre audierea Deală în fața Comisiei afacerilor externe ale Congresului American, unde Pastorul R. Wurmbrand a arătat cum este persecutată religia și credința în România, am vorbit pe larg în Nr. nostru din 16 Mai 1966. Aceste declarații au fost reproduse de publicația oficială a Congresului American în vol. 112 No. 127, difuzată în masele largi ale populației americane. Revista evanghelică "Underground Evangelism" din luna Septembrie 1966, ce apare la Los Angeles, consoară așurate de Pastorul R. Wurmbrand, în a demasca minciuna și crimele activității desfășurate în afara țării. Dealtfel suntem informați și din U.R.S.S. Dealtfel suntem informați și prin în Ștebele Unite o carte a Pastorului R. Wurmbrand, în care el va detalia activitatea din țările de dincolo de cortina

de fier. Asupra acestei lucrări promitem de a reveni pe larg, de îndată ce va apărea.

ȘTIM ȘI CUNOAȘTEM NUMELE CELOR cari, trăind printră noi, adică români "refugiați", cari decând bate vântul "coexistenței", au devenit nit, pentru un bid de linte, oozile de topor al celor cari în țara întreagă sub călăul lor necruțător. Fie că se găsește la Paris, la Roma, München, Londra sau New-York, acești "refugiați" s'au transformat în agenți informatori pentru a căștiga șimplile "mărimilor" rezistente. Această mișcăcă atitudine provoacă scârbă și indignare, nu numai în rândurile refugului, dar chiar și în cele ale vătafilor rezistați. Recent, amare, că ori de câte ori vine în Occident, este asaltat de vizitele "refugiaților", cari vin să-i denunțe activitatea compatrioților în refugiu. Și vătaful nu și-a ascuns scârba și indignarea față de o asemenea comportare din partea unora ce se pretind în continuare "refugiați". Dureros, dar adevărat!

AM ARATAT ÎN NR. NOSTRU DIN 28 IULIE, că Resere-ul urmează să hirotonisească drept Episcop al unei pretinse Biserici Ortodoxe Misionare în U.S.A. pe călugărul Victorin Ursache. În cursul lunii August, acest spec-tacol reserist de batjocorire a religiei a avut loc și călugărul Victorin Ursache a devenit, prin grația partidului reserist și volința ciocanului comunist, "Episcop" în U.S.A. Am arătat că în spatele acestui călugăr, complet străin de "apucături comuniste", stă un alt călugăr, anume Isaia, care flmanevrează. Acest Isaia, nu mai este un secret pentru nimeni, e omul de încredere al partidului dela București, care are drept misiune a manevra pe călugărul Victorin. Cu rând vom asista la anumite manifestări care vor culmina ori prin a deschide ochii lui Victorin, ori prin a se da arama pe față în ce privește pe comuniști și scopurile ce urmează să se realizeze.

LA PARIS A AVUT LOC O EXPOZIȚIE internațională a industriei alimentare. Resere-ul s'a prezentat la această expoziție cu conserve și alte produse alimentare, care - în treacăt fie spus - în țară cetățenii nici nu bănuiesc că există. Notăm că în timp ce toate celelalte țări care expuneau aveau standuri de vânzare cu articole expuse, R.S.R.-ul nu avea un astfel de stand. Explicația nu e greu de dat. Mărfurile expuse erau doar pentru "vitrină", spre a se arunca praf în ochii lumii occidentale, că R.S.R.-ul din punct de vedere alimentare, este... bogat aprovizionat! Numai că această șmecherie nu poate prinde în lumea occidentală. Vizitatorul au fost în țările și au tras concluzia firească că RSR nu are posibilitatea de a vinde mărfurile ce le expune la standul ei, întrucât acestea sunt inexistente... Regimul comunist din țară are de, că în lumea liberă șmecheriile care sunt aplicabile în dosul cortinei de fier, sunt valabile și noi... de înșoală amabilă!

La Roumanie comme je l'ai vue

par Maître André FRANZE,

Avocat à Sion (Suisse),
Membre du Comité de Patronage de l'U.D.P.O.

Le 24 août 1944, selon un processus connu, les spectriques régions soviétiques libérées, la Roumanie.

Corsque je me décidais à prendre mes vacances à Mamaia, il y avait donc plus de 20 ans que la guerre était finie, 20 ans que notre presse élanait tous les vents et sur tous les tons que des déclarations populaires n'en finissaient pas de libérer leur cœur de carcan médiéval qui, jadis, les asphyxiait. On ne s'imaginait plus de mon voyage de retour qu'il appartiendrait à l'atmosphère monotone de ce pays. On appartenait bien à un autre monde. Les maîtres qui m'entraînaient, les chuchoteurs qui m'entrepointaient le silence pesant, les questions ininterminables me faisaient déjà évoquer les tracasseries administratives et policières décrites par malin tel ou tel journaliste. L'univers de Kafka se reflétait-il si vaguement ?

La nuit était déjà tombée lorsque notre appareil s'éleva. Bucarest Démblée, le régime me parut plus prodigieux en forces de police qu'en énergie financière, car, sur l'immense place de l'aérodrome, les baquettes et les boîtes innombrables, luisantes sous le clair de lune, furent mon seul point de repère.

Cette présence policière fut permanente durant mon séjour. A Mamaia, un canot guette sans relâche la rive A Constantza et Bucarest, l'uniforme est partout. Militaires et policiers arpentent les rues, surveillent les bâtiments officiels. Ce n'est, certes pas, la circulation automobile qui exige un tel développement. Elle est pratiquement nulle en ville comme à la campagne. Un jour que je métais aventuré sur la plage au-delà des limites assignées au tourisme, l'apparition silencieuse d'une mitraille m'incita à me replier prudemment. Dans le magnifique parc, situé au cœur de Bucarest, œuvre des architectes de la monarchie, le gravier crisse constamment sous les boîtes qui vont et viennent.

Un régime qui affiche avec une telle insolence sa force, est un régime qui a peur, qui veut faire peur et y parvient. N'est-ce pas la peur qui le pousse à vérifier sans fin nos passeports, à fouiller févreusement nos bagages, à nous flanquer d'un guide aussi encombrant qu'inutile ?

Les prospectus distribués par l'Office Roumain du Tourisme promettaient un séjour digne des pays capitalistes les plus corrompus : hôtels de luxe, cuisine de premier ordre, plages ensoleillées, etc. Les journalistes dans le vent ont certainement dû piller sans scrupules cette littérature pompeuse, avant de célébrer les réalisations socialistes.

Mais le ton de cette réclame, si contraire au stylealiste, n'est-il pas déjà significatif en lui-même ? donne-t-il pas raison aux prédicants de la « libération » de l'Est ? En fait, la situation économique désastreuse de la Roumanie, comme de toutes les démocraties populaires, nécessite ce compromis, prévu, d'ailleurs par la dialectique léniniste. Les fautes sont vides, les devises étrangères représentent la seule chance de salut. Pour les attirer, il importe de rassurer le bourgeois méfiant. D'où cet effort maladroit pour s'engager en toutes circonstances les manières occidentales.

Mamaia impériale, lorsqu'elle surgit devant le portier arrivant de Constantza. Il s'agit de la copie conforme de Miami ou d'Acapulco. Mais quel avenir a-t-il pour ces gracieuses plantées au bord de la mer ? Mer morte ! Il aura fallu vingt ans de marxisme, de haine inventée du capitalisme bourgeois, pour aboutir à cette méchante imitation des stations capitalistes les plus corrompues, vomies par les Grands Empires. Mais plus il s'approche de Mamaia, plus le visiteur s'aperçoit que la ressemblance avec Miami n'est qu'une illusion. Des cités modernes d'Occident, la station roumaine n'a que la ressemblance de forme cubaine, tout comme sa silhouette, ses proportions soignées, ses cinq ou six tours ou cinq étages, les mêmes fenêtres réparées, avec une monotonie que ne rompt aucune idée originale. Ici, l'architecture individuelle, le non-conformisme sont

suspect. Même cette architecture restée le capitalisme d'un Bâtiment planificateur, qui refuse tout imprévu, toute fantaisie. Le goût, la variété, la richesse d'invention qui président aux quelques villas d'avant-guerre parentés dans le paysage, forment un contraste frappant avec ces boîtes d'allumettes. Mamaia est devenue une vaste clinique sans joie, un vaste parc ennuieux. Ce n'est pas une station de vacances résultant de l'opulence d'un pays en expansion, qui se débrouve de nouveaux besoins ; comme pour les étrangers, elle est interdite aux Roumains.

L'entorse au dogme officiel n'a atteint pas seulement l'architecture. Touché par la soif du dollar, le régime a poussé l'audace jusqu'à rouvrir les casinos, les fréquentés jadis par les parasites du peuple. Ces lieux de perdición sont, eux aussi, réservés aux seuls touristes. Perdant ou gagnant, le joueur y est dupé. Il doit jouer avec des devises, ne peut gagner que des lei qui ne pourront sortir du pays. Il s'agit bien là d'un procédé qui fabre sans pudeur sur la naïveté sans borne de l'Occidental.

Mieux que les hôtels caractéristiques ce tourisme évasif. Personnel indifférent au sort des estivants. Maître d'hôtel arrogant et crasseux qui n'a que des menus insipides à proposer.

Mamaia et son apparence de luxe sont d'ailleurs exceptionnels dans un pays misérable. Dans la banlieue de Constantza, les maisons d'habitation sont de vulgaires baraques. En ville, tout est vieux et poussiéreux : boutiques, autobus branlants, rues de terre battues. Pour rejoindre Bucarest, un train-lard à vapeur, vieux de trente ans au moins, s'essouffle à atteindre les 40 km/heure. Dans la capitale roumaine, seuls les quartiers édifiés avant-guerre justifient encore sa réputation d'élégance. L'Université, aveugle et sourde aux faillites les plus criantes, prône toujours l'évangile selon Marx et ses disciples, seuls maîtres à penser reconnus par les censeurs. Les libraires regorgent des œuvres de Lénine. La jeunesse est condamnée à ignorer éternellement la prodigieuse richesse et l'imlinie variée de la pensée humaine. Elle ne connaît jamais que le cheminement barbare et tortueux du marxisme-léninisme.

En vain j'ai cherché sur les étagères des librairies un journal occidental non communiste. Des feuilles aussi indigestes pour les institutions marxistes que « Le Monde », l'« Express », « Candide » sont inaccessibles. Et pourtant, jamais je n'ai lu dans leurs colonnes une seule ligne pour s'en étonner.

Jamais une doctrine aussi perverse que le marxisme n'a encore vu le jour, et jamais une idéologie n'aura été infligée aussi longtemps à un peuple malgré les plus cuisants démentis apportés par les faits.

La Roumanie paraît bien être figée dans l'immobilisme depuis 20 ans. Je n'ai pas aperçu la moindre trace du progrèsisme dont se flattent les propagandistes et qu'applaudissent nos intellectuels en chambre. Par quelle étrange contorsion de l'esprit, nos penseurs épris d'avant-garde sont-ils parvenus à célébrer un système aussi pouilleux, ayant accumulé cinquante ans de retard sur le plus pauvre de nos pays occidentaux ?

Les démocraties populaires ne tiennent debout que par une immense imposture. Elles ne représentent pas un danger que dans la mesure de notre démission. Il faut dénoncer les mensonges cotés par la « grande » presse sur la possibilité d'un dialogue, l'équivoque d'une « coexistence pacifique », désiré loyalement par les démocrates haïfs, conçue par les Rouges comme une simple étape dans la conquête de la planète. Les communistes ne parlent pas la même langue que nous et l'évolution des démocraties populaires proclamée par les observateurs n'est qu'un mythe.

Voyager derrière le rideau de fer permet de mieux comprendre ce que peut engendrer une doctrine contre-nature. Cela permet aussi de comprendre les tentatives faillites des Rouges ces dernières années, à l'intérieur comme à l'extérieur. Mon séjour m'a apporté la conviction que leur régime n'en a plus pour longtemps. Le système marxiste ne présente que des symptômes d'épuisement. Une action concertée des pays libres aurait tôt fait d'anéantir une barbarie aussi rétrograde qui ne survit que par la complicité de l'Occident.

Cherla, Cherla, închisoare
Colți de iad cu viscermi zeloz
Loc de chin și de oroare
Pentru noi, din moș strămoși

Valuri, stoluri vin Hultani
Vatra a ne-o cotropi
Iar când ne răpun dughmani
Tu ești gata ai servi

Când să ne smuigi moșia
Crai, neam și credința
Tu îți arăți măiestria
Ne macini REZISTENȚA

Pe morminte-ni fost clădită
Și ai crescut măncând din noi
Foamea ta-i nepotolită
Cu cadavre vechi și noi

Rânza ta macină' ntruna
Să-l intracă pe Aiud
Lanțul ghloga joacă "Rumba"
Drumul lor de sânge-i ud

Frigui, foamea și ciomagul
Ne sug carnea de pe oase
Mereu moartea trece pragul
Mai trage câte-o coasa

Piatra ta e îngrozită
De torturi câte-a vazut
Groapa stă imarmurită
Uimit vântul a tăcut

Văzând cadavrul mutilat
Ori numai schimonosit
De torturi câte-a răbdat
Până 'n ciasul ce-a murit

Duba după dubă-ți vine
Lacoma le'nșfaci în dinți
Mașina ta toacă bine
Și cresc gropile'n mormânti

Tu nu vezi că ziua vine
Când invie și cei morți
Cei vii vor ieși din tine
Sfărâmând 'a tale porți

Cherla, Cherla, pușcările
Ori infern nepotolit
Osândițiți tai invie
Crezul lor a biruit
A. I. CASTOR

Oare ce legătură are un rabin pu nedrept tate?

Oare lupta împotriva nedreptăţii nu face parte din încaşi fundamentul credinţei, a oricărei credinţe? Nu întâmplător, cartea de aur a Talmudului consfinţeşte fantasticul adevăr: "Domnul, rămâne deapănura alături de cel fugărit, nu alătura de cel ce fugăreşte!"

Parcă s'a întâmplat mai ieri, deşi autrăcut deacum zece ani în răbojul dramei contemporane, sece ani, decând tancurile sovietice ale lui Hruşciov au strângulat la Budapesta, libertatea poporului ungar, ghiloti nând din nou domnia libertăţii. Apelul lui Imre Nagy a rămas fără răspuns. Însăşi Imre Nagy a fost adus dela ambasada jugoslavă din Budapesta unde căpătase azil, a fost transportat sub pază grea la Sinaia şi împuşcat fără judecată. Şi-au dat consimţământul la aceasta: Hruşciov, Tito, Gheorghiu-Dej, Ianoş Kadar, plus toată grădina zoologi că proletară. Asupra consecinţelor revoluţiei ungare, voi povesti, ca unul din martorii vii ai acestei măndre epoece. Acolo unde Mozes Rosen şi-a avut un rol mărgav, aşă cum îi este firea şi tovalul.

În acel nefericit Octombrie 1956, Şeful-rabin roşu al României proletare se afla într'una din campaniile sale "europene" de "lămurire" a judaismului mondial. Făcuse un mic tur prin ţările europene libere, apoi câteva staţii în ţările amice, gen Cehoslovacia, Polonia, iar ultimul popas l'a avut la Budapesta. Tocmai când revoluţia fşi ur la foamea ei ancestrală după dreptate. În plină stradă, însoţit de geambaşii securităţii dela Ambasada română din Budapesta, el a fost apărât straşnic de gloanţele luptătorilor, urcat într'un avion de marfă şi aca a fost boeru în Bucureşti, apoi folosit ca martor al "eroiceii" lupte a "poporului" ungar, ce n'a lăsat să i se fure fructele victoriei... Personal mi-a povestit politrucul peripeziile salvării sale, văzând în aceasta... un semn divin. El, cică mai crede de în Dumnezeuul adevărului i El, cică mai crede nevoe de credinţă, pentru a-şi justifica trădarea, abuzul, teroarea, preacurvia, mărăşăvia. A convocat, politrucul nostru, rabinic bucoreştean, pentru a infiera revoluţia ungară şi pe revoluţionarii. A vorbit în Parlamentul paiaşelor din Dealul Patriarhiei, a fost transportat pela diferite întruiri pentru a povesti "adevărul" celor văzute. Acest adevăr dela Moişe Rosen citire, era cunoscut cu 90 la sută minciuni crase. Aşa cum se cuvine pentru milionarul proletar care trăgeşte din sângele martirilor, oare sunt gata să moră pentru libertate, decât să trăiască aidoma ciumeşilor, pentru a căpăta în schimb i paiaşe, averi, onoruri, o şanză, tot. Dar s'a mai întâmplat şi altele, căre mi'a înspăimântat i ne-a obligat pe

noi rabinii din Bucureşti, să participăm la o şedinţă interconfesională, care s'a ţinut în sala Fundaţiei Carol, de faţă fiind delegaţii ai tuturor cultelor minoritare, plus ortodoxia, unde el, Moişe Rosen, a ţinut un referat al evenimentelor petrecuţi sub ochii lui la Budapesta. A vorbit boeru, tanc ore bătute pe muchie. Ii curgea şi era pe barba-i apostolică, tot cântând cu disperare a convinge pe cei de faţă că bine e să cut tancurile sovietice, lichidând după a seiele lui pe "ucigaşii" cari au vrut să schimbe mersul istoriei proletare. În numele cultului mozaic, proclamă profeţia că Domnul e alătura de noi, El binecuvântând pe marea Uniune Sovietică şi aliaşii ei cre-dincioşi "...

A mai ciripit păkărea mălăstră ce-a mai ciripit şi plin de fericire, a coborât depe tribună. Au aplaudat numai agenţii securităţii. Nici un preot n'a aplaudat, ei aveau doar pumni strănşi a revoltă. Personal, ei mi-au spus: "Ce caută Rosen în toată aceea tă tragedie? Dece slujeşte Satana şi pe a şă cu atăta murdărie şi ruşine?"

Căci nimeni n'a mai vorbit la acea şedinţă interconfesională, în afară de el. De unde a luat el obrăznicia de a murdări, a a flagela pe eroi i Cărui hram slujeşte acest individ dubios? Căci se înjelege dela sine că judaismul, el nu-i deserveşte. Ba, îl blasfemă cu orice cuvânt ce-i ese din gura-i jilavă. Impresia participanţilor fu sese dezolantă. Dar ce-i pasă lui Moişe Rosen politruc? Bani are i Favoruri are?... Să crape toţi, doar lui şi nevesti-si să-i meargă bine, să crape de prea mult bine i. Apără moi, ce-mi pasă? Eu mi's mare, grozav, imperturbabil!... Concluzia, mi-a spus' o Vasken Baigian, pe atunci arhimandritul armean din România, astăzi Catolicosul Vasken I dela Erevan, adică Papa armenilor din lume, mi-a mărturisit astfel acest destins prelat: "Păcat că un rabin se murdăreşte public până'ntratăt, ca să justifice favorurile ce le capătă. Cum a vorbit, patosul vorbit cu care a vorbit, poziţia morală în care s'a aşezat, înseamnă o ruşine. Mie singur mi-e ruşine. Păcat de poporul evreu, când un asemenea jongleur îi conduce cu ajutorul baionetelor sovietice".

Vasken Catolicosul a spus-o. Cu orice risc. Ştiu că Vasken I trăgeşte în Erevan, la mânăstirea Esfiaziu, gustând aceeaşi peltea sovietică, încă dela sursă. Dar asta nu schimbă cu nimic pe acel arhimandrit Vaskian Baigian din Bucureşti. Poate că astăzi n'ar mai fi vorbit aşa cum a făcut-o acum 10 ani.

Un singur lucru rămâne valabil: că Mozes Rosen fşi continuă fărâncicia, lichidismul. De aceea, neamea limpezirii cu oca de faţă, sunt necesare, vitale.

E ghabu vom face noi, măino, până la ultima noastră suflare pământeană.

de ION NICHIFOR

(REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE : Născut în zodia porcului, Tân-
tin Nădrag, eroul nostru, pornit dela coada vacii, ajunge printr'un şir
de învârteli roşite, să se vadă de pe povârnişul Carpaţilor pe creşter-
tul Alpilor, sus, în fruntea unui consorţiu ce şi l'a montat, înfrâ-şindu-
se cu dracu verde şi de pe culmea căruiă, odată ajuns, purcede a zvrârli
peste bord, fraţi, tovarăşi de drum şi toată garda de concetăţeni)

"Camarade, nu fii trist,

"Garda merge înainte prin partidul comunist".

(Cântec nou)

...e-l apucase ? De ce care, ajuns împărat,
(doar merge vorba că cutare e "regele pe-
trolului", cutare "regele oţelului", etc., a-
şa că dacă îl numim "împărat" pe Tântinel
Nădrag, ajuns şi el vodă în domeniul lui, nu
i nepotrivit), făcut-a ca şi ganul : începăt-
a să se lepede de ai lui ?

Pe fraţi, ca să scape de dâgăii, de voie
ori de nevoie, i-a despăgubit. Un teanc de
millionage - unuia, alt teanc de milioane -
altuia. Pe această cale materială, reparaţi
a morală le-a dat-o. Dar în orice caz, noi
care de mai multe ori până acuma am găsit
puncte de asemănare între Nădrag şi Napole-
on ce mergeau dincolo de faptul că aceşti
doi cuceritori cărora firea le tot spunea :
"Ia !", poartă nume care încep amândouă cu
"na", trebuie să recunoască că Napoleon, a-
juns împărat, a avut o comportare diametral
opusă faţă de fraţii săi, mai mulţi la nu-
măr decât ai lui Tântinel. Pe fiecare din-
tre ei l'a făcut rege şi i-a dat câte un
tron. Coroana şi-a luat-o el, coroană le-a
dat şi lor. Nu s'a lepădat de dâgăii şi nu
le-a dat cu piciorul. Se pare că de aia a
şi fost poreclit "cel mare", deşi era mai
mic de stat decât Nădrag.

Dar, mă rog, nu suntem noi patriarhul Ja-
cob să-l judecăm pentru vitrega lui compo-
tare faţă de fraţii care-i erau buni. Tân-
tin avusese şi alţi adjutanţi, de data asta
fraţi de cruce (încărligată de cele mai mul-
te ori) şi de un neam, care îi ajutaseră în
descensiunea lui i unul care purta cămasă
verde şi numele de... Roşu, altul care îi
cânta osanale şi se chema tot Karajan ca
vestitul şef de orchestră, deşi român de vi-
lă veche, în sfârşit, aproape ca în "Miori-
lă" : unul - oltean, altul - bănăţean, al
treilea - moldovan, ş.a.m.d. De toţi s'a
descotorosit ca un mârlan.

Fireşte, recunoştiinţa şi gratitudinea
astăzi sunt şomere şi disponibile să joace
rolul din "Cele două orfelime". Dar nu era
numai ingratitudine în purtarea lui Tandin.
Era şi calcul. Cineva îi povestise într'o
zi că unul : Ionel dela Cotnari, din clipa
în care, unindu-şi buchetul cu parfului u-
nei bogate moynititoare şi s'a pomenit pri
copăit şi proşăpăit în fruntea unor solide
înstituţii din ţara soşiei, ce era alta de-
cât a lui, nu numai că n'a mai vrut să ştie
de răzmeri din ţara lui de băştină, dar mai
deosebi şi poruncă ca nu cumva vreunul din-

tr'înşii să-i calce pragul ori ferească Dum-
nezeu, să fie angajat acolo unde el era mare
director, preşedinte de consiliu de adminis-
traţie şi avea pâinea şi cuşitul în mână lu-
traie şi avea pâinea, eşti aşa de hain (nu i-a
spus Cain) tocmai faţă de cei de pe meleagu
rile dunitale, când deobicei, uite chiar şi
crudul Stalin pe georgienii lui îi protejea
ză ? Il întrebare un întim de-al lui, intrigat :

Şi Ionel dela Cotnari i-a mărturisit :
- N'am nevoie şi nu mă aranjează să am în
juru-mi oameni care ştiu de unde vin, din ci-
ne mă trag, ce ciorbă am mâncat şi ce hram
am purtat ca să-mi facă aici atmosferă de
parvenit. Aşa n'are cum să afle cineva ce-
am fost şi sunt pentru toţi cease sunt...

Nădrag a socotit politica asta foarte in-
teleaptă şi când s'a văzut chivernisit, ma-
re potentat, un "cineva" pe piaţa internaşio-
nală, s'a desbărat de toţi cei care îi pu-
teau aminti ori fi martori de cease a fost
şi cum a ajuns. Mai cu seamă că marile a-
veri nu se fac în zilele noastre când, vorba
poetului, "minuni e greu a se mai face", tot-
deauna pe calea cea dreaptă. Câteodată, cum
spunea un vestit expert în epigrame, vinul se
mai face şi din struguri. Dar în majorita-
tea cazurilor, averile se fac ceac-pac prin
hocus-pocus, prin lovituri măiestre, fraude
fiscale şi alte matrapazilăcuri pe care dacă
le-aş şti, vi le-aş povesti. Or, nu e bine să
te albă la mână cel pe care îi ai sub ascu-
tare... În ţara lui Machiavel, mai bine cu
"eschi" decât cu ".....escu" şi i-a ras Tân-
tin pe toţi "eştii" de pe statul de salar
şi şi-a luat drept mână dreaptă pe un oare-
care Lorenzo Tiraliraleschi, bun amic cu Ne-
curatşi mare meşter în necurate afaceri, ca-
re, numai din niscaiva procente la cease a-
dus'a ca beneficiu patronului său, şi-a tur-
nat în cetatea eternă un palat ce printre
numărătele şi ilustrele "palazzi" romane
străluce ca luceafărul printre celelalte
stele. O regulă de trei simplă ne îngăduie
uşor să facem socoteala ce a pus deoparte
patronul dacă simbriaşul lui a tras atâtea
zeci de milioane de lirete numai din ceva
la sută. Or, de vreme ce deja vorbim de capi-
tal, fără să vrem ajungem la Marx şi la mar-
xişti. Până acu a fost "frunză verde", a Jun-
gem acu, când Tandin Nădrag ajuna'a posesor-
ului unui enorm capital, la "rodul roşu". To-
tăi schimbare de macaz. Intoarcere de 180
de grade.

Prin paradoxalul fenomen care face ca
extremele să se atingă, marile capitaliste
(urmate în pagina 8)

Un biet coate-goale de pe malul Mării Negre s'a trezit, într'o zi, pe vremuri, cu o namilă în casă. Inspăimântat până la imobilitate, omul a privit cu jale cum i-au dispărut amărățele de bucate în hăul fără fund de sub mustașa intrusului și a înghețat și mai abilitr la gândul celor ce aveau să urmeze. Neposftitul s'a mulțumit, însă, după un ma dată, să-i tragă cățiva ghițonți și să plece cu cu singura comoară a sarantocului - un joc de table. Desmeticit, păgubașul apuca să iasă în uliță și, strigând, să se ia după hoț. Mai mult oprit decât ajutat de săritorii în ajutor, dornici să cunoască ce și cum, victima a ajuns la un capăt de drum, să și revadă agresorul ținut în loc de cel mai bun prieten al său. Răsufla ușurat și, plin de nădejde se porni să-i ajungă. Și i-a ajuns se găsiindu-i jucând de zor pe tablele sale. Cum-necum, povestea spune că, până să vină el, prietenul său pierduse de pe acum o partidă și juca de zor să recupereze. Chit ori dublu Prosit, păgubașul își asculta prietenul și se așternu pe așteptare, urmărind zarurile. Și prietenul, stimulat pe seamne și de prezența chibițului, recupera, după chit. Se scula satisfăcut, dădu mâna cu adversarul și-și bătu pe umăr chibițul. Iar hoțul pleca, cu tablele sub braț; nu-i dăduse, oare, satisfacție prietenului săritor?

Cică traulu insului luat câte unul e ca și politica cea mare; ori politica cea mare-i ca și calea'n viață a câte unuia singur - înfruntare a puterii, căutare a dreptății, îndulcire a amarului cu câte-un joc. Ca de table. Năvălește o mare putere în coliba câte unei națiuni mai mititele, și goleşte cămara și ograda și, apoi, iese'n ulița debaterilor internaționale. Acolo, la niveluri prea pușin sau prea de tot înalte, se caută dreptatea. Prin joc. Nu ies Rușii din toate țările Europei răsăritene? Ba-rem să iasă din Germania?... Nu ies din Germania? Să unificăm pe nemși într'o Europă unică?... Nu vor Rușii Europa unică? Să mărim miza și să facem o comunitate atlantică, din Pacific până'n Urali; Chit ori dublu. Dar... cum rămâne cu păgubașul jocului de table?

Un alt culegător de basme mi-a atras atenția că povestea băgținașului de pe malul Mării Negre e "depășită" până și penru colecțiile de vechituri folkloristice, "fumată" în ceasul conlucrării pentru colonizarea altor țări și al reeditării americane a experienței franceze prin Sudul Atlantic. Și, de altmănteri, jocul de table poartă încă o dată model jocului de table poezic, care primează și decide; restul nu-i decât orfolan. Iată, bunkoară, el personal s'a adaptat și, din consilier comunal - aproape prin ereditate - s'a făcut reprezentant de vinuri. Căci vinurile franceze, rodul podgoriilor cu renume nemuritor "Niș", sunt un esemplu nu în va feci vreodată mășcă europeană. Eram în barul unui abilității, în o oră târziu, pe el, omul s'a adresat barmanului

"Numai whisky sau vodcă" - răsună, seacă precum un simbol, riposta Melancolic, în fața paharului de băcutură cu 65°, reprezentanțului de vinuri privi cu indulgență oraganțiale de mea de hepatic. "Omul din basmul dumita le de o mai trăi s'a datat și el astăzi un neia din otrăvurile astea. E moda celor tari sau celor ce se vor tari. Să și recupereze tablele. Dar până la urmă te omoară "și Rușii?" - murmurai. "Ii paște gălbinaresa, odată cu Răsăritul de credeau că vine lumina "American, când li se urcă whisky ul la cap, sunt foc. Mai-mai să crezi că salvează tablele. Atunci e de bine?" - zisei, cu o nădejde adaptată la imperativele economice ale ceatului și sorbi paharul dintr'odată, și i clăti gura, cu alcoolul supt și-l elimină, în scârbă, în cuveta alăturată. "Auzit-ai vreodată de vodcă cu sifon la Ruși?"

SECRETARUL GENERAL AL INSTITUTULUI PEDAGOGIC AL UNIVERSITĂȚII DIN BUCUREȘTI ARESTAT ȘI CONDAMNAT PENTRU LUARE DE MITĂ

În No nostru din 15 Septembrie a c am arătat că un mare număr de profesori din țară au fost arestați și judecați, fiind acuzați de luare de mită pentru a trece la examenele școlare, eleivi ce nu aveau nici o șansă de a reuși. Un nou scandal asemănător, datorat de proporții mai mari, a izbucnit la București. E vorba de secretarul general al Institutului Pedagogic al Universității din București, anume Daniel Sărulescu, în vârstă de 39 ani, arestat, judecat și condamnat de tribunalul popular Lenin la 3 ani și jumătate închisoare, pentru trafic de influență și luare de mită. Daniel Sărulescu, având în vedere postul important ce-l ocupa, membru al partidului comunist, avea posibilitatea de a transfera, de a numi, de a face să fie admisi în diverse universități, "studenți" cari nu aveau studiile cerute pentru a fi admisi. Deasemeni Sărulescu avea dreptul de a da burse. El a dezvăluit unor studenți te xamen. Pentru aceste "servicii", Sărulescu încasa sume de bani care variau între 5.000 și 10.000 lei. Aceste șperțuri Daniel Sărulescu nu le primea personal, ci prin intermediul soției sale. În urma descoperirii acestui scandal reserist, Universitatea din București a hotărât exmatricularea studenților Dumitru Valerica, Mitruți Cornelia, Stroe Stela, Nedelea Ioana, Vlad C-tin și Georgeșcu Octavian. Deasemeni lectorul Simion Lugoian, care a fost complicele lui Sărulescu, a fost înlăturat din învățământul superior. Dar așa ceea nu s'a terminat Universitatea din București a constituit o Comisie care va căuta să depisteze pe toți cei din cadrele didactice superioare, cari au favorizat activitatea lui Daniel Sărulescu. Acțiția vor fi tradusă în fața instanțelor de judecată și Ministerul Învățământului va fi avisat.

La POIANA BRAȘOVA încercut construirea unui hotel pentru turiști străini cu o capacitate de 1100 locuri, care va fi construită pe un teren de 100 hectare.

...atrapit la Iași...
...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

...la București...
...la Paris...
...la Roma...
...la New York...

B. I. R. E.
BULETINUL DE INFORMĂȚII
POUR LES ROMAINS EN EXIL
FONDÉ A PARIS, LE 15 MAI 1944 - 25 ANS 1969
RÉDACTEUR EN CHEF
RESPONSABLE DE LA RÉDACTION
ADRESSE: 11, RUE DE LA HARPE, PARIS 6^e

A N N O T A T I O N

par JUSTIN

Le secrétaire général du parti communiste roumain, dont depuis un certain temps on tambourine souvent le nom dans la presse mondiale s'appelle, prononcé correctement, Tchéaouchéscou. Nous l'épelons, car il se pourrait que les descendants de Vercingétorix le trouvent long et difficile. Donc :

Tohé - comme tchernozem ou comme tchéka, la fameuse Gestapo rouge d'antan ;
à - comme l'interjection qui marque la douleur ;

ou - comme où l'a-t-on trouvé ?
chés - comme on dit aux Halles au fro-mage venu de Chester, et

cou - comme celui que l'on tord.

En un mot : Tchéaouchéscou. Mais, lu à la française, tel qu'il est orthographié : Ceausescu, les Roumains ne savent plus de qui il s'agit. Cela sonne terriblement faux et étrange. Son nom ne ressemble plus du tout à son véritable état civil.

Eh bien, il se passe de même avec le portrait qu'on lui fait à l'étranger et en France surtout. Les Roumains qui connaissent bien son véritable visage, ne le reconnaissent plus. L'image est aussi faussée que la prononciation de son nom à la française. Peut-être est-ce plus beau de dire : Sot, cesse, cul... mais cela n'a plus rien à voir avec Tchéaouchéscou. Nous l'avons obstinément soutenu depuis qu'on l'a décrété hors-frontières : enfant terrible, frondeur, schismatique, etc. etc.

A-t-on lu le texte de son intervention à la tribune du Congrès communiste qui s'est tenu récemment à Sofia ?

Il fut le plus ardent défenseur de l'unité du mouvement communiste international. Il faut tout faire pour nous solidariser, ramener tous les partis à une action commune, renforcer par l'harmonie le front mondial de combat contre le capitalisme, refaire le bloc...

Pourtant, dira-t-on : il traite avec l'Occident, il nous sourit, il nous invite à collaborer, il nous ouvre les portes de son pays...

Il faut croire l'homme à ses actes, non à ses paroles.

Pour déceabuer ceux qui continuent non-publiquement ce langage pour cacher sespen sées rebelles et déviationnistes, nous leur apprendrons une maxime roumaine laquelle conseille de ne pas hésiter de fraterniser avec le diable si ce n'est qu'avec son aide que l'on peut arriver à bon port. Ceausescu suit ce conseil.

Afin que le régime qu'il préside et qui nage dans des difficultés énormes, ne se noie pas, il s'est décidé de pactiser avec ce diable de capitalisme qui peut le faire passer le pont, comme on dit en roumain.

Mais au fond il serait heureux de le voir aux Enfers, c'est à dire enterré, comme (suite en deuxième colonne)

LA POPULATION DE ROUMANIE se fait de grands espoirs et illusions en ce qui concerne l'année 1967 qui va être déclarée par l'O.N.U. Année touristique internationale. Le bureau officiel de tourisme "Carpati" a ouvert un deuxième local à Bucarest, en vue des excursions qu'elle va organiser à l'étranger. Ceux qui veulent s'inscrire pour une excursion en Occident doivent avoir comme garants deux membres du parti qui seront directement responsables du retour de l'intéressé au pays. Un couple marié ne peut pas partir en même temps. L'un d'eux doit rester en Roumanie comme otage. Les touristes doivent avoir des parents ou des amis qui les hébergeront pendant leur séjour à l'étranger. Le gouvernement ne donne comme argent de poche que 5 Dollars par personne.

LE COUT DE LA VIE EN ROUMANIE a triplé ces dernières années. Les magasins d'Etat ne sont pas suffisamment approvisionnés en denrées alimentaires. La population, pour s'approvisionner, doit recourir au marché noir, toléré par le gouvernement, où tous les aliments sont vendus de 200 à 300 fois cher. Exemple : un œuf, introuvable aux magasins d'Etat, qui doit être vendu à 1 leu, est trouvé en abondance au marché noir au prix de 3 lei. De même les pommes qui, aux magasins d'Etat se vendent 2 ou 3 lei le kilo, coûtent au marché noir 7 ou 8 lei le kilo.

LES JOURNAUX ROUMAINS ONT PUBLIE dernièrement des articles sur les divers aspects des fraudes qu'on enregistre actuellement en Roumanie. Les magasins d'alimentation, de libre service, copies d'après le modèle occidental, sont visités par des femmes et des vieillards qui cherchent à chiper des bonbons, des fromages, des biscuits et autres aliments. D'après ces constatations on peut se rendre compte que ce ne sont pas les frivolités qui intéressent les "délinquants", mais les comestibles...

POUR QU'ON SE RENDE COMPTE de ce que représente le commerce dirigé par l'Etat, l'exemple suivant est édifiant. A Bucarest on ne trouve pas un seul kilo de pommes de terre. En échange, à la gare de marchandises de Bucarest, dans une marre se trouvent pourris 400 wagons de pommes de terre. C'est ce que révèle le journal communiste "S c a n t e a u", daté du 10 Novembre 1966.

SUITE de notre article :

l'avait déclaré expressément son parrain Khroustchev.

C'est une annotation qui nous est à cœur de faire, en attendant que les événements prouvent de quel côté de la barricade ne trouvent rangées la raison, la vérité et la clairvoyance.

* NOTRE PROCHAIN N° DE NOEL ET NOUVEL AN paraîtra le 22.12.66, avec un supplément de pages.